

**„Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu;
i dvoje njih bit će jedno tijelo.“ (Mk 10,7)**

Primijetili smo da se u posljednje vrijeme često govori o braku. Isto tako moglo se primijetiti da mnogi pod utjecajem raznih struja u društvu, uzimajući u obzir nauk Crkve o braku, govore što bi to brak i bračna zajednica trebali biti. Kao vjernici pozvani smo na ljubav prema svim ljudima, bez obzira na pripadnost nekoj naciji, bez obzira na vjeru, boju kože, jezik, sposobnosti, sklonosti, jer svaki čovjek je Božje stvorenje i svaki je čovjek jednako vrijedan pred Bogom a samim time i za svakog vjernika. No ono od čega kao vjernici nikako ne možemo odstupati jest Nauk kojega je Isus ostavio, a Crkva prenosi do današnjih dana.

Bog je onaj koji sve stvara, Bog je onaj koji daruje život, onaj koji daruje brak. U Postanku čitamo: „Nije dobro da čovjek bude sam! Načinit ću mu pomoć kao što je on“ (Post 2,18). Stvorivši svijet Bog je vidio da je Adamu potrebna družica, netko tko je kao on, netko tko se ponaša kao on, netko tko će ga razumjeti, i zato od Adamova rebra čini Evu. Tim činom Bog nam je pokazao da je brak zamislio kao zajednicu jednoga muškarca i jedne žene, s ciljem da se njih dvoje vole, a plod bi njihove ljubavi bio stvaranje novoga života po uzoru na Presveto Trojstvo koje stvara Svijet. Brak je stoga najsvetija zajednica koju je Bog čovjeku darovao i pozvao da je do kraja života čuvamo.

Neki će se buniti i negodovati, svatko može imati svoje mišljenje, kritike i komentare na ono „do kraja života“, no Crkva nikada neće i ne smije odstupati od onoga što je Isus rekao „Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja (Mk 10,9)“.

Svjesni da život u zajednici zna biti težak pozvani smo, kao vjernici, svoje živote i zajednice neprestano predavati u ruke Božje i moliti milost da *ono što je Bog združio čovjek doista nikada ne rastavi*.

07.10.2012.